

MƠI TÌNH SINH-VIÊN

Bửu-Hiệp

AHCC đã nghe nói nhiều về tình thi-sĩ, tình văn-nhân; nay xin gởi đến AHCC sao-lục hai bài thơ sau đây nói về mối tình của giới sinh-viên.

Bài "Tình Tôan-Học" do một sinh-viên ban B, ban Tôan làm ở Huế vào năm 1945-1950. Tất cả từ-ngữ Tôan đều bằng tiếng Việt. Lấy danh-từ Tôan để tả tình, mà tả sao cho ướt-át thiết-tha; ấy là một điều khó.

Trong bài "Tình Tôan-Học", tác-giả viết cho người tình, van lơn, năn-nỉ :

"Lại gần đây, dù một ép-xi-lon
Ở bên kia giới-hạn (limits) Anh buồn."

hay là, cho người tình thấy sự rung-cảm của mình :

"Tim Anh run không biết mấy chu-kỳ (revolution)

Bài "Tình Thảo Chương Viên" (Programmer), do một sinh-viên UC Davis, California, làm mới đây, vào năm 1989. Tác-giả dùng toàn danh-từ điện-cơ (Computer) để tả tình một cách rất là trong-trắng, ngọt-ngào.

"Ta viết cho em "Programs" ngờ ý,
Ta gởi cho em "projects" hẹn hò"

Trách yêu người tình chẳng để ý đến mình, tác-giả viết:

"Trái tim của em chắc trăm ngàn "Bit",
Nhưng chẳng "bit" nào giữ hộ tình ta "

Sau đây là Hai bài thơ tả tình hay nhất của giới sinh-viên.

TÌNH TÔAN HỌC

Hồi đi nắng quỷ-tích của âm-thanh,
Thuở song-song trong khung-cảnh bình-hành,
Trong không-gian đồng-quy âu-yếm hen,
Hai ta là một đồng-thức e-thẹn,
Sống bên nhau hai về một phương-trình.
Ngây-ngất nhìn em, sung-sướng chứng-minh,
Anh nhớ em muôn đời làm định-lý.
Phản phản-de xin em đừng đồng-trí,
Lại gần đây dù một ép-xi-lon,
Ở bên kia giới hạn Anh buồn,
Đã bao lần Anh tiếp-tục nói luôn,
Tình Anh băng hơn tuyết vỗ-cực.
Tình cắp-sở không sai từng ngày một,
Không song song Anh nguyên cõng đào-hàm.
Xin nhắc em Anh nguyên-hàm không sún,
Bụng tuy to nhưng mắt hiền ít mụn
Sao gần em Anh biến thành vỗ-định,
Với đồng-thức không không và vỗ-cực,
Số em âm em ngại gì vỗ-tỷ,
Cực lòng Anh là một kẻ tình-si,
Tim Anh rung không biết mấy chu-kỳ.

Võ Danh